

Tilbagemeldinger fra deltagerne i Sydhavnens Gadeteater, juni 24:

”Jeg elsker yogameditationen, det er fantastisk, det er bedre end heroin!
Jeg har fået nye venner og inspiration. Jeg har drømt om sådan et teater i årevis og det er vildt at det er her nu. Det er en god start, vi er et hold, vi er et godt team. Det er sjovt. Vi kan spille alt! Teatret er et afbræk i hverdagen, som jeg ikke havde regnet med skulle komme.”

”For et år siden ville jeg aldrig have troet, at jeg kunne stå foran publikum og tale og synge!
Jeg har så kraftig PTSD, at jeg ikke ville have troet, at det var muligt! Stor tak til jer alle for at jeg har forandret mig så meget! I er fantastisk talentfulde mennesker, tak for tålmodigheden, tak til jer alle! Og vores forestilling blev så flot!”

En deltager bliver genert (er ellers begyndt at tale og kommunikere meget efter at være kendt som en der aldrig siger et ord) alle siger til personen: Tak til dig for din kæmpeudvikling! Tak for at du kom med maskerne til os.

”Det har været en fantastisk rejse i rummelighed. Så spændende at vi er så forskellige. Jeg er ked af mit dårlige ben, og at jeg ikke kunne være med til at spille selve forestillingen. Rørende med jer andres arbejde! Jeg kan høre hvor glade, I har været for at spille forestillingen. Jeg synes stadig, at det ville være dejligt med mere disciplin. Personligt er jeg vokset meget med stemme- og grounding-træning og at kunne dele min glæde ved latter yogaen. At ligge stille sammen er meget dejligt.”

”Tak til alle sammen! Det har været vildt spændende! Jeg vil så gerne lave noget mere. Det håber jeg, at vi kommer til. Det har været meget udviklende. Jeg havde aldrig troet, at jeg kunne sådan noget. Tusind tak. Det har givet mig et alternativ til at være på druk og ryge og være på crack. Jeg vil gerne have mere disciplin blandt alle deltagere. Vi skal respektere hinanden. Fedt med musikken. Alt har åbnet muligheder for mig. Jeg kan blære mig overfor narkokartellet med, at jeg er digter!”

”Da vi mødtes for et år siden, var vi allerede meget værdifulde, men vi havde ikke en mulighed for at blive hørt og vise vores værdier. Vi er blevet mere modige, mere åbne og nu er der folk, der vil høre os. Vi er blevet mere kloge og mere rige efter, at vi er begyndt i teatergruppen. Selvom vi har været uenige nogle gange, så har vi samarbejdet. Vi er blevet forbundne med hinanden, os selv og vores steder. Jeg værdsætter hvert øjeblik med jer, fordi I blomstrer.”

”Jeg troede ikke, at jeg kunne eller turde at gøre sådan noget her. Jeg troede ikke, at jeg turde være sammen med nogle, der ikke er grønlandere. Jeg har fået lov at optræde på grønlandsk med sang og tromme og fortælling, og folk har fortalt mig, at de blev meget rørte. Jeg vidste ikke, at jeg kunne alt dette. Jeg vil gerne fortsætte!”

”Sikke en smuk rejse! Jeg har vokset meget i det. Det har hjulpet, at vi har spillet i så uvante omgivelser som fx det gamle slagteri. Jeg har lært om tålmodighed, om nødvendigheden af at

være her til tiden, om at vi er vigtige for hinanden alle sammen. Med de forskelligheder vi har, har det været en udfordring, og det vil det nok blive ved med at være. Jeg nyder at ligge stille på ryggen sammen med gruppen, et fredeligt rum. Det er ikke altid, at jeg kan være med til alle de fysiske øvelser; jeg er jo ikke nogen vårunge længere, men det har der været plads til. Man kommer langt med respekt.”

”Jeg er så glad for at være en del af Sydhavnens Gadeteater. At kunne synge mine grønlandske trommesange, mens I danser. Det giver min sjæl kraft og håb. Jeg er ked af, at jeg blev så syg og kom på hospitalet, da vi skulle spille forestillinger. Håber at jeg kan komme tilbage. Tak for at I huskede mig.” (teatermedlemmet afgik desværre ved døden lige før de sidste forestillinger i august)

Ønsker for fremtiden:

”Flere forestillinger! Flere samarbejder! Jeg er så klar til at prøve mere nyt! Klar til international turne! Den helt store bue, jeg er klar om en uge!

Get us busy! Jeg vil gerne lave noget mere! Jeg vil bare gerne have at det fortsætter! Jeg kunne godt tænke mig at lave nogle af mine digte om til rap med musik på. Jeg vil bare gerne have at vi laver meget mere!”

”Xx skal sige mere tekst på ungarsk! Og Xx skal blive ved med at synge sine smukke sange! Jeg glæder mig meget til næste sæson! Jeg troede slet ikke at jeg kunne synge, nu vil jeg gå til ekstra sangundervisning. Det skal fortsætte som det gør, med udviklingen, med meditationen og øvelserne, det giver mig så meget ro og energi!”

”Jeg vil gerne være med til det hele! Øve endnu mere med musikken. lave nye tekster og sange. Jeg har mange nye ideer. Jeg fylder 70 år i år, jeg har været junkie i 50 år, og jeg har sange, jeg vil nå at spille, inden jeg dør!”

”Jeg har en ide om, at vi skal spille på hatten lørdag aften. Alle de fulde mennesker betaler godt, vi kan tjene mange penge til teatret.”

”Jeg har flere nye ideer om nye monologer og dialoger. Nogle hvor vi laver en scene med skænderier. Jeg vil også gerne lave en ny tekst om mødet med min datter, efter at jeg ikke har set hende i 21 år. Vi skal bare bygge videre på alt det, vi har.”

”Jeg var også glad for vores forestilling i Aalborg. At vi kunne rejse afsted sammen og spille uddrag af vores store forestilling. Jeg vil gerne rejse med forestillinger i andre byer -og gerne internationalt – gerne til Polen, hvor jeg kommer fra. Jeg tror, at det kunne inspirere så mange mennesker. Jeg kunne også godt tænke mig, at vores teater arrangerede poesi – og musikaftener i Skraldecafeen med teater og tekstoplæsninger, også i togene og busserne, det kunne være sjovt. Jeg er glad for, at vi har samarbejdet med vores radiofolk ANTV om den podcast, de er ved at lave om os.

Jeg vil også gerne lave et teaterprojekt om kvinder fra og i gaderne – særligt med kvinder og for kvinder i gaden. Jeg vil gerne lave et projekt om sexarbejdere og samle en gruppe kvinder til dette.”

”Jeg er glad for, at vi skal fortsætte med at spille vores forestilling sammen. Jeg tænkte ofte, at der ikke var nogen rød tråd i det, vi lavede, men det fandt jeg jo ud af, at der var. Når vi skal lave en ny forestilling, bliver det svært, fordi det er så unikt, det vi har nu.

Jeg synes, at det kunne være spændende med nogle bakkangerinde-sange, og det kunne være spændende at lave Brians tekster om til et skuespil. Vi skal have vores egen garderobe og nogle flere rober!”

”Jeg vil bare gerne fortsætte med det hele. Jeg har udviklet mig så meget. Jeg plejede at være så genert. Jeg vil prøve at få flere grønlandere med, men det er svært, fordi de er så generte”